

[Kristian Nygaard.]

af Forslagene andrage ca. 2,8 Mill. Kr. aarlig. Det er ganske vist ikke noget ringe Beløb, men det drejer sig dog kun om ca. 70 Øre for hver Person Landet over; og naar man saa erindrer, at det er Ungdommens Fremtid, det gælder, burde det ikke være uoverkommeligt for den højtærede Finansminister, der jo har vist en næsten enestaaende Evne til at skaffe Penge i Statskassen, at skaffe de fornødne Midler til Skolespørgsmaalets Løsning.

Der er endnu et Spørgsmaal, som jeg gerne vil drage ind i Debatten ved denne Lejlighed. Jeg har tidligere ført det frem, men da det ikke har ført til det ønskede Resultat, og da det er mit Indtryk, at Spørgsmaalets Betydning vokser med Aarene, vil jeg nævne det igen. Det drejer sig om Ungdommens Opsparing og Statens Stilling til den. For et Par Maaneder siden talte Nationalbankdirektør Bramsnæs ved et Møde her i Byen, arrangeret af Landsforeningen af større Sparekasser. Ved denne Lejlighed udtalte Hr. Bramsnæs bl. a., at mange Arbejdere tjener i deres unge Aar lige saa meget, som de nogen Sinde kommer til, og skaber sig et Leveniveau, de ikke kan opretholde. Der kan derved paaføres dem Sorg, som de ikke havde været udsat for, hvis de i deres unge Dage havde paabegyndt en Opsparing. Hr. Bramsnæs rejste dernæst Spørgsmaalet, om ikke de mange Ungdomsorganisationer kunde paavirke Ungdommens Sparevilje ved at rette en Appel til Medlemmerne: Har I Sparekassebogen i Orden?

Jeg tror, det vilde være ganske udmærket, om den Sparevilje, som allerede i Børneskolen udvikles hos Tusinder af Børn, kunde fortsættes og styrkes i Ungdomstiden gennem de Organisationer, der paa saa mange andre Omraader tager sig af Ungdommens Udvikling; men her er det nu Statens Stilling til Spørgsmaalet, der har Interesse. Paa Finanslovens § 17 under Ministeriet for Handel, Industri og Søfart er der opført en Bevilling paa 20 000 Kr. til Tyendespareforeninger til Sparepræmier. Dette Beløb har før været oppe paa 25 000 Kr.; siden blev det, saa vidt jeg husker, helt strøget, for saa igen at blive opført først med 5 000 Kr., siden med 10 000 Kr. og 15 000 Kr., indtil det paa Finansloven

for 1939—40 blev forhøjet til 20 000 Kr. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han ikke finder, at Spørgsmaalet om Ungdommens Sparevilje er af saa stor Værdi, at Tiden er inde til at forhøje Præmiebeløbet f. Eks. til det dobbelte og saa for øvrigt i Fremtiden forhøje eller nedsætte det i Forhold til Sparernes Indskudskapital.

Der er ingen Tvivl om, at en saadan Opsparingspræmie vil virke ansporende paa adskillige unge, saa de faar baade Lyst og Lejlighed til at lægge til Side af den Løn, der sikkert overalt i Landet er af en saadan Størrelse, at enhver ordentlig og sund Pige eller Karl kan komme i Besiddelse af en Sparekassebog, der i Løbet af Ungdomstiden kan komme til at lyde paa adskillige Tusinder, uden at vedkommende behøver at holde sig borte fra det Foreningsliv eller den Skoleuddannelse, der er med til at præge et sundt og naturligt Ungdomsliv. Personlig mener jeg, at en Sparepræmie, som virkelig fylder i Sparekassebogen, er en langt mere tiltalende Form for offentlig Anerkendelse, end det vilde være, om man virkelig var blevet enig om at skænke enhver ung Mand, der paatog sig at blive i samme Plads et Aar, 100 Kr., og saa var der vel endda slet ikke tænkt paa de unge Husassistenter, skønt de dog maatte have samme Krav paa Samfundets Støtte og Anerkendelse som Karlene.

I denne Forbindelse har det glædet mig, at man i Loven om Statens Ungdomsljære har en Bestemmelse om, at de unge skal opspare 4 Kr. om Ugen, og jeg finder, det er helt rigtigt, at man ved det interessante Forsøg, man i Henhold til samme Lov nu foretager med at anbringe unge arbejdsløse i private Landbohjem paa Lolland, fastholder Kravet om, at der skal lægges 15 Kr. op pr. Maaned. Hvis den Del af Ungdommen, der selv skaffer sig Beskæftigelse, havde Sind og Vilje til at præstere en lignende Opsparing, da skulde det nok kendes først og fremmest for Sparerne selv, men sandelig ogsaa for det øvrige Samfund, for hvilket Opsparing er nødvendig.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal vil jeg gerne rette en Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister angaaende Landbrugslotteriets Tilskud til De samvirkende Spareforeninger. Ministeren op-